

Triomf popular del temple de Gaudí

► La basílica de la Sagrada Família s'ha situat en els primers llocs del rànquing dels millors monuments de tot el món, per voluntat —i això és molt important— de les persones que els visiten. Així ho han decidit els usuaris del *TripAdvisor*, la comunitat de viatges més gran del món. En

concret, aquest any la basílica de Gaudí se situa en el cinquè lloc a nivell mundial de la llista de *Travellers Choice* i en el primer lloc a nivell europeu. L'Alhambra de Granada, per exemple, queda en el lloc 14è a nivell mundial i 7è en el rànquing europeu. «Visita imprescindible», «espectacular», «arquitectura increïble», són algunes de les opinions dels visitants de la gran obra de Gaudí.

GLOSSA

Ara ja és cristià

Bateig d'en Joan. Hi participen la família —amb un bon nombre de cosins— i un grup d'amics. En començar, el pare i la mare adrecen unes paraules a la comunitat reunida: «Per a nosaltres el bateig és l'entrada d'en Joan a la família que formem tots els cristians. Alhora volem fer del bateig una mostra d'agraïment a Déu pel do d'aquest fill que ha fet créixer la família. Creiem en Déu i volem seguir Jesús [...]. Els nostres fills, sovint, ens fan ser una mica menys egoïstes, ens fan sortir de nosaltres mateixos i ens fan adonar de coses i actituds que tenim abandonades o oblidades. Els nostres fills, sovint, encara ens fan créixer. El nostre enriquiment és mutu i això és un altre motiu d'agraïment a Déu [...]. Avui volem gaudir el moment amb tots vosaltres, amb la nostra família més propera —pares, germans, oncles, cosins...—, amb qui també un dia vam començar a descobrir tantes coses i vam començar a conèixer Jesús; i amb els nostres amics, amb qui hem compartit tantes vivències de fe, tot formant-nos i celebrant-la [...]. Creiem que els senyals de la presència de Déu entre nosaltres no han estat ni són pocs al llarg dels anys, i en donem gràcies. Demanem també que

en Joan creixi en cos i en esperit i que trobi amb els anys el sentit de la vida que avui comença com a cristià, comptant amb la presència inabastable, però sempre perceptible, de Déu.»

Els pares dibuixen un entorn a la celebració amb les seves paraules: el sentit comunitari, la confiança en la presència i l'ajuda de Déu, la mediació generacional en la transmissió de la fe, l'acció de gràcies...

Arribat el moment del bateig, el sacerdot pronuncia la fórmula que acompanya el gest de l'aigua. El germà d'en Joan, que té sis anys, hi posà una atenció especial. Acabat el gest, espontàniament i amb veu clara i sonora, proclamà tot evocant els ensenyaments dels pares en una preàvia i senzilla catequesi familiar: «En Joan ja està batejat. Ara ja és cristià.»

De rerefons ressonaven, també, les paraules de Jesús: «... el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna» (*Jn* 4, 14). Convé que l'aigua brolli sense aturar-se. Responsabilitat, també, dels pares, padrins i de l'entorn en què en Joan creixerà, responsabilitat de pregària i de testimoni.

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

El somni de la igualtat

Sant Pau mirava d'animar la comunitat de Corint perquè aportessin el seu donatiu a favor dels cristians de Jerusalem, que passaven gran pobresa. Com solia fer en abordar casos concrets de la vida moral, apel·lava a grans principis.

«Coneixeu prou bé la generositat de nostre Senyor Jesucrist; ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa. [...] No seria just que, per alleujar els altres, patíssiu estretors: hi ha d'haver igualtat... Com diu l'Esclat: «Ni li va sobrar al que hi havia recollit molt ni li va faltar al que hi havia recollit poc» (2Co 8,7-15).»

«Es tracta que hi hagi igualtat». Una frase que es refereix a la condició dels membres de la comunitat cristiana, però que per altres raons és ampliable a tota la societat humana. La igualtat dels qui formen part de la família dels fills de Déu per la fe i el baptisme, assumeix l'afirmació de la igualtat fonamental de tots els éssers humans, basada en l'origen comú per creació. Així ho afirma la Doctrina Social de l'Església.

En tot cas, les paraules de sant Pau sonen bé en el context de la situació política que vivim. Podem dir que la societat espanyola ha mostrat major sensibilitat vers les polítiques d'igualtat?

(L'espectre polític es mou entre dos valors de la modernitat, plasmat a la Declaració Universal dels Drets Humans: la igualtat i la llibertat. En política democràtica hom és d'esquerres o de dretes segons el valor que es vulgui defensar per damunt de tots els altres. Ser radicalment d'esquerres o radicalment de dretes dependrà de si aquesta opció, més que una preferència, arriba a ser una negació d'altres valors fonamentals. Malauradament la crisi social provoca radicalismes: bé cap a una dictadura que imposa una uniformitat, confonent-la amb la igualtat, bé cap a una dictadura que permet el govern dels més forts, en nom de la iniciativa creadora.)

Sens dubte la tasca dels polítics no és gens fàcil. Comptant amb la bona intenció de tots ells, solament el cimbell de l'exercici del poder i la satisfacció de realitzar una tasca digna a favor dels altres, compensa el seu esforç. La política en democràcia, si se'ns permet una comparació poc acadèmica, és com una manta més estreta que el lli: si s'estira d'una banda deixa al descobert el costat oposat.

El polític cristià sap que, des de la fe, la igualtat no s'oposa a la diferència, perquè la Trinitat és la realització de la màxima igualtat en la màxima diferència; i del seu misteri deriva la comunitat de germans que anomenem Església. És per això que no volem renunciar a cap dels dos pols, sinó mantenir aquesta tensió en la pràctica, fins i tot sabent que només en Déu es pot resoldre.

A més, de les paraules de sant Pau podem deduir que hi ha una igualtat pràctica, «com d'anar per casa», que es busca mitjançant un cert equilibri; però que la veritable igualtat, aquella modèlica a la qual tots hem de tendir, com ell mateix afirma, s'ha d'aconseguir prenent com a model l'abaixament total del Verb de Déu en Jesucrist. És a dir que la veritable igualtat no s'aconseguirà, si no és mitjançant l'empobriment d'un mateix per amor. És una de les raons profundes del vot de pobresa de la vida consagrada.

Mentre no arribem a viure la igualtat en l'amor, que és el Déu de la Trinitat, anem somiant amb ella i buscant aproximacions, també l'àmbit polític, sense fer ídols, ni menysprear els intents sincers per fer-la realitat.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

▶ **JOAN-ANDREU ROCHA**

Signis a Catalunya

L'Associació Catòlica Mundial per a la Comunicació Signis va néixer l'any 2001. Opera a 140 països i és molt activa en diversos àmbits de la comunicació. Recentment s'ha creat a casa nostra per «associar els comunicadors cristians catalans de cara a realitzar diverses activitats de caire formatiu i que afavoreixin la comunicació cristiana». Joan-Andreu Rocha, president de Signis Catalunya, és especialista en mitjans de comunicació i religions.

Quin treball feu a Signis?

Signis opera com una xarxa de professionals cristians de la ràdio, la TV, el cinema, el periodisme, les noves tecnologies i l'educació. Primerament, cerquem el coneixement i el suport mutu, com a professionals de la comunicació; i fem activitats per fomentar els valors de la comunicació promoguts per l'Evangelí, tant a nivell personal com institucional.

Què aporta la comunicació catòlica a la societat?

La comunicació catòlica, com la cristiana en general, promou sobretot la comunió i l'acció en favor de la pau i la justícia. Té un caràcter ecumènic i interreligiós, ja que reconeix tots els esforços en aquest sentit. Molts professionals cristians de la comunicació al nostre país ja treballen amb aquest esperit, però el fet d'estar associats facilita l'organització d'iniciatives amb un impacte més significatiu.

Quants sou i què fareu?

Som un centenar de membres. A banda d'establir la xarxa de col·laboració, estem organitzant diverses activitats formatives relacionades amb la pràctica del periodisme sobre temàtica religiosa, la col·laboració amb l'organització de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya i la producció de material didàctic sobre comunicació i religió.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels alcohòlics

Déu i Senyor meu: concedeix als alcohòlics uns ulls capaços de veure el mal que fa la beguda.

Desperta'ls, de manera que puguin adonar-se de la destrucció que es causen a ells mateixos i a les seves famílies, a la seva llar i a la seva feina.

Fes-los sobris, oh Senyor, i que puguin veure que el teu amor i la teva compassió donen una joia més gran i una vida més rica que la que pugui donar qualsevol beguda.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

La joven con parálisis cerebral

Se llamaba Montserrat. Era una joven enferma de parálisis cerebral. Muy inteligente. Tenía unos 24 años. Estaba en una casa de colonias de verano. Durante la misa del último día y en el momento de la plegaria de los fieles, «ella **daba gracias** a su **madre**, que **estaba en el cielo**, por **estar... como estaba**, y de **ser... como era**».

De todo cuanto decía no se le entendía casi nada. El monitor, que tenía el micro, traducía las palabras imperceptibles y casi indescifrables de la joven con parálisis cerebral.

El filósofo alemán Hermann Hesse, Premio Nobel de Literatura, escribía:

—«Los hombres que amaron o que se ofrecieron a sí mismos en sacrificio, han sobrevivido a los tiempos y lugares.

—»Las palabras de **Jesús** han alcanzado, empujado, ayudado, a través de dos mil años; su **presencia y ayuda... continúan** —para quienes sufren, están enfermos, lloran, viven inmersos en el dolor, la incomprensión, la soledad— y es **Jesús** quien les ha despertado y abierto los ojos de sus almas para bien de sus **vidas**.»

No olvidemos que los hechos de la vida y de la muerte de **Jesús** son para ofrecernos **ayuda y sentido** a la **vida**, al **dolor**, a la **muerte**.

Nuestras **deficiencias, enfermedades reales y nuestra confianza** muestran la **realidad de millones de personas**, que en el **curso** de los **siglos**, han seguido la **creencia**, que nosotros **mantenemos**, en el **amor indefectible** (que no puede faltar o dejar de ser, necesario) de **Jesús**.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Señor, buscamos tu rostro

En Turín, en el marco del segundo centenario del nacimiento de san Juan Bosco, el Papa venera la Sábana Santa y desea que nos ayude a encontrar en Jesucristo el rostro misericordioso de Dios y a reconocerlo en los rostros de los hermanos, especialmente de los que sufren.

El hombre de la Sábana Santa nos invita a contemplar a Jesús de Nazaret y, misteriosamente, con sus ojos cerrados, nos mira y en el silencio nos habla, afirma Francisco. Nos muestra «el Amor más grande».

En el Calvario contemplamos el sufrimiento hecho amor. Este rostro nos lleva a contemplarlo en los rostros sufrientes de los hermanos. La paz y majestad del hombre torturado de la Sábana Santa nos invitan: «Ten confianza, no pierdas la esperanza; la fuerza del amor de Dios, la fuerza del Resucitado, todo lo vence.»

Como san Francisco de Asís ante el «Crucifijo de San Damián», oramos: «Sumo, glorioso Dios, ilumina las tinieblas de mi corazón y dame fe recta, esperanza cierta y caridad perfecta, sentido y conocimiento, Señor, para que cumpla tu santo y verdadero mandamiento.»

Mirar y ser mirados por el Señor. Dar una respuesta incondicional de amor a Dios. Ser transparencia de la misericordia y del amor de Dios.

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

29. ■ Dilluns (litúrgia hores: 1a setm.) [Ac 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Qufes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I). Santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / SI 25 / Mt 8,23-27]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Dimecres [Gn 21,5.8-20 / SI 33 / Mt 8,28-34]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dijous [Gn 22,1-19 / SI 114 / Mt 9,1-8]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Mau noir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.

3. ■ Divendres [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI). Sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683). Beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / SI 134 / Mt 9,14-17]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ † Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 2,2-5 / SI 122 / 2Co 12,7-10 / Mc 6,1-16]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 1,13-15; 2,23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

▮ Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor. / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts. / Quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi, / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

▮ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 8,7.9.13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Esclusura: «Ni als qui n'havien recollit molt, els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc, els en faltava.»

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 5,21-43) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu, se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filla s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori». Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent.

Arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. ¿Què en trauràs d'amoïnar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por». I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «¿Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm». Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: «Talitha, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't». A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

▮ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sb 1,13-15; 2,23-24)

Dios no hizo la muerte ni goza destruyendo los vivientes. Todo lo creó para que subsistiera; las criaturas del mundo son saludables: no hay en ellas veneno de muerte, ni el abismo impera en la tierra. Porque la justicia es inmortal. Dios creó al hombre para la inmortalidad y lo hizo a imagen de su propio ser; pero la muerte entró en el mundo por la envidia del diablo; y los de su partido pasarán por ella.

▮ Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / dad gracias a su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

▮ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 8,7.9.13-15)

Hermanos:

Ya que sobresalís en todo: en la fe, en la palabra, en el conocimiento, en el empeño y en el cariño que nos tenéis, distinguíos también ahora por vuestra generosidad. Porque ya sabéis lo generoso que fue nuestro Señor Jesucristo: siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar. En el momento actual, vuestra abundancia remedia la falta que ellos tienen; y un día, la abundancia de ellos remediará vuestra falta; así habrá igualdad. Es lo que dice la Escritura: «Al que recogía mucho no le sobraba; y al que recogía poco no le faltaba.»

▮ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 5,21-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús atravesó de nuevo en barca a la otra orilla, se le reunió mucha gente a su alrededor, y se quedó junto al lago. Se acercó un jefe de la sinagoga, que se llamaba Jairo, y, al verlo, se echó a sus pies, rogándole con insistencia: «Mi niña está en las últimas; ven, pon las manos sobre ella, para que se cure y viva.» Jesús se fue con él, acompañado de mucha gente.

Llegaron de casa del jefe de la sinagoga para decirle: «Tu hija se ha muerto. ¿Para qué molestar más al maestro?» Jesús alcanzó a oír lo que hablaban y le dijo al jefe de la sinagoga: «No temas; basta que tengas fe.» No permitió que lo acompañara nadie, más que Pedro, Santiago y Juan, el hermano de Santiago. Llegaron a casa del jefe de la sinagoga y encontró el alboroto de los que lloraban y se lamentaban a gritos. Entró y les dijo: «¿Qué estrépito y qué lloros son éstos? La niña no está muerta, está dormida.» Se reían de él. Pero él los echó fuera a todos y, con el padre y la madre de la niña y sus acompañantes, entró donde estaba la niña, la cogió de la mano y dijo: «Talitha qumi» (que significa: «Contigo hablo, niña, levántate»). La niña se puso en pie inmediatamente y echó a andar; tenía doce años. Y se quedaron viendo visiones. Les insistió en que nadie se enterase; y les dijo que dieran de comer a la niña.

Jesucrist ressuscita la filla de Jaire. Mosaic de Kariye Djami (s. xiv), Istanbul

COMENTARI

L'home no ha estat creat per a la mort

Avui dia també es fan miracles, però no els busquem on hi ha soroll, no són per meravellar, sinó que es donen, més aviat, on no hi ha res per creure. Déu no fa res en debades: per què un miracle si no té res a dir a la gent d'avui? El miracle avui és, per exemple, que hi hagi persones que estimen el Crist amb un cor arborat d'amor malgrat l'egoisme que ens envolta. Persones que se sacrifiquen pels altres, sense dir-ho: homes i dones que acullen el sofriment com un do de Déu.

En l'evangeli d'avui hi ha dos relats de miracle molt ben travats: una guarició i la resurrecció d'una noia ben joveneta. Jesús té poder sobre el mal i la mort. No se'ns diu si van arribar a creure. Jesús anima el pare de la noia a creure en l'impossible. Però mort i vida s'entrellacen en la nostra condició mortal. I ell és el Vivent, el Senyor de la vida. I l'home no ha estat creat per a la mort.

Quan la Bíblia parla de vida i de mort de l'home, no ho fa només biològicament, sinó que il·lustra també un concepte espiritual i religiós de vida i de mort que té una fase terrenal i l'altra en el més enllà. El

Nou Testament ens ensenya a acollir com a camí de la vida aquell que travessa la mort i una mort de creu. Per assolir la vida plena i definitiva, el Senyor demana la fe: «Tingues fe i no tinguis por!», diu Jesús a Jaire quan li anuncien la mort de la seva filla. I a la dona que patia pèrdues de sang: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i vés-te'n en pau». Les guaricions i resurreccions fetes per Jesús signifiquen doncs que la salvació ha arribat al món. L'home mor en el moment en què deixa de creure i d'esperar.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA

Consell Pastoral Diocesà. Dissabte 13 de juny al matí, a la Casa de l'Església, es va desenvolupar la darrera reunió del curs. Es va valorar la trobada diocesana del 17 de maig a Montserrat, com a cloenda del 10è aniversari i es va informar sobre la posada en pràctica de l'objectiu diocesà per als propers cursos que es va presentar allà. Un tema central va ser el de la comunicació interna i externa a la diòcesi i, en aquest context, es va presentar un projecte de renovació del *Full Dominical*.

Reunió de final de curs dels delegats diocesans. Va tenir lloc dimecres 10 de juny, de les 17 a les 19 h, a la Casa de l'Església. A més d'algunes informacions breus relatives a les memòries de les activitats del curs que acaba, realitzades a cada delegació, i al calendari del proper curs, en aquesta ocasió es va desenvolupar un diàleg espontani al voltant del repte i l'objectiu que és alhora aconseguir una bona comunicació intra i extra diocesana. Per aquesta inquietud real que s'aprecia en tots els estaments es va voler identificar algunes pautes a incorporar per tal d'aconseguir una millor i més bona comunicació, al servei de la comunió eclesial.

NOTÍCIES DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

Elecció de la nova abadessa del Monestir de Sant Benet. L'elecció va tenir lloc dijous 11 de juny, sota la presidència del bisbe Agustí Cortés, i després d'uns dies de recés amb el pare abat de Montserrat, Josep Maria Soler. Les religioses de la comunitat van escollir Maria del Mar Albajar i Viñas entre totes les germanes que no superen els 70 anys. La nova abadessa va néixer a Barcelona l'any 1970 i, curiosament, és neboda de l'anterior abadessa, Montserrat Viñas. Actualment sor Maria del Mar era la mestra de novícies i responsable del cant de la comunitat de les benedictines de Montserrat. A més d'estudis musicals, és diplomada en Ciències Empresarials i llicenciada en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona. També és diplomada en Ciències Religioses per l'ISCREB i llicenciada en Teologia per la Jesuit School of Theology de la Universitat de Santa Clara a Berkeley.

25 anys de les Missioneres de la Immaculada Concepció al barri de Sant Jordi, del Prat de Llobregat. Diumenge 24 de maig va ser la celebració, amb l'eucaristia celebrada a la Capella de Sant Jordi, on també des de

fa més de vint-i-cinc anys hi és present la parròquia de Sant Pere i Sant Pau. La comunitat de religioses concepcionistes al barri durant tots aquests anys ha estat un testimoni actiu de vida de l'Evangelí al servei del barri.

Visita a les noves instal·lacions del Banc d'Aliments de Càritas a Sant Pere de Riudebitlles. El passat 14

de juny a les 12 h, el bisbe Agustí va presidir l'eucaristia a la parròquia de Sant Pere, de Sant Pere de Riudebitlles, on va conferir el sagrament de la confirmació a un grup de joves de la parròquia. A continuació, i donat que el dia de la inauguració, 29 de juny, no podrà assistir-hi, el bisbe Agustí va visitar les noves instal·lacions del Banc d'Aliments de Càritas i va poder saludar els voluntaris que hi treballen.

AGENDA

Festa major a Sant Pere de Ribes. Enguany el bisbe Agustí participarà de la festa de sant Pere i sant Pau a la població de Sant Pere de Ribes. Presidirà l'eucaristia de les 11.30 h a la parròquia, concelebrada també pels preveres de tot l'arxiprestat, en el marc de la festa major de la vila.

FORMACIÓ

«Quin nom per a l'Església? «Poble de Déu»». La Facultat de Teologia de Catalunya organitza aquest curs d'estiu, del 2 al 4 de juliol. El papa Francesc amb el seu document *La joia de l'Evangelí*, entre molts altres estímuls, torna a posar en primer terme l'Església com a *Poble de Déu*. En aquest curs intensiu s'exposen els motius i els reptes de la recuperació afortunada d'aquest nom per a l'Església, a més de diversos testimonis laïcals. Per a inscripcions i més informació: t. 934 534 925, congressos@teologia-catalunya.cat, www.teologia-catalunya.cat

ECO DE LA PALABRA

El sueño de la igualdad

San Pablo trataba de animar a la comunidad de Corinto a que aportaran su donativo a favor de los cristianos de Jerusalén, que pasaban gran pobreza. Como solía hacer al abordar casos concretos de la vida moral, apelaba a grandes principios.

«Porque ya sabéis que nuestro Señor Jesucristo, en su bondad, siendo rico se hizo pobre por causa vuestra, para que por su pobreza fuerais vosotros enriquecidos... No se trata de que por ayudar a los demás paséis vosotros necesidad. Se trata más bien de que haya igualdad... Como dice la Escritura: "Ni le sobró al que había recogido mucho ni le faltó al que había recogido poco" (2Co 8,7-15).»

«Se trata de que haya igualdad». Una frase que se refiere a la condición de los miembros de la comunidad cristiana, pero que por otras razones es ampliable a toda la sociedad humana. La igualdad de quienes forman parte de la familia de los hijos de Dios por la fe y el bautismo, asume la afirmación de la igualdad fundamental de todos los seres humanos, basada en el origen común por creación. Así lo afirma la Doctrina Social de la Iglesia.

En todo caso, las palabras de san Pablo suenan bien en el contexto de la situación política

que vivimos. ¿Podemos decir que la sociedad española ha mostrado mayor sensibilidad hacia las políticas de igualdad?

(El espectro político se mueve entre dos valores de la modernidad, plasmados en la Declaración Universal de los Derechos Humanos: la igualdad y la libertad. En política democrática uno es de izquierdas o de derechas según el valor que se quiera defender por encima de todos los demás. Ser radicalmente de izquierdas o radicalmente de derechas dependerá de si esa opción, más que una preferencia, llega a ser una negación de otros valores fundamentales. Desgraciadamente la crisis social provoca radicalismos: bien hacia una dictadura que impone una uniformidad, confundiéndola con la igualdad, bien hacia una dictadura que permite el gobierno de los más fuertes, en nombre de la iniciativa creadora.)

Sin duda la tarea de los políticos no es nada fácil. Contando con la buena intención de todos ellos, sólo el señuelo del ejercicio del poder y la satisfacción de realizar una tarea digna a favor de los demás compensa su esfuerzo. La política en democracia, si se nos permite una comparación poco académica, es como una manta más estrecha que la cama: si se estira por un lado deja al descubierto el lado opuesto.

El político cristiano sabe que, desde la fe, la igualdad no se opone a la diferencia, pues la Trinidad es la realización de la máxima igualdad en la máxima diferencia; y de su misterio deriva la comunidad de hermanos que llamamos Iglesia. Es por eso que no queremos renunciar a ninguno de los dos polos, sino mantener esa tensión en la práctica, aun sabiendo que sólo en Dios se puede resolver.

Además, de las palabras de san Pablo podemos deducir que hay una igualdad práctica, «como de ir por casa», que se busca mediante un cierto equilibrio; pero que la verdadera igualdad, aquella modélica a la que todos hemos de tender, como él mismo afirma, se ha de lograr tomando como modelo el abajamiento total del Verbo de Dios en Jesucristo. Es decir que la verdadera igualdad no se logrará, si no es mediante el empobrecimiento de uno mismo por amor. Es una de las razones profundas del voto de pobreza de la vida consagrada.

Mientras no llegamos a vivir la igualdad en el amor, que es el Dios de la Trinidad, vamos soñando con ella y buscando aproximaciones, también el ámbito político, sin hacer ídolos, ni despreciar los intentos sinceros por hacerla realidad.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat